

↑ Most do nového Bítova pohledem z Cornštejna

Moravská žízeň

Byl to v letošním podzimu podivný paradox: Morava sklízela vinnou révu a přitom mimořádně žíznila. Nebývale kuriózní byla situace u Vranovské přehrady, zásobované Dyjí. Ta kdysi zatopila vesnici Bítov. Její někdejší obyvatelé však letos slavili podzimní hody neobvykle – na dně suchého jezera. Stalo se tak po dvaapadesáti letech, co přehrada existuje. Do jejího dna lidé zasadili zelenou májku s pestrými fábory, na suchu vyhrávala dechovka, stály tu stoly a židle. Objevily se zde i panely s fotografiemi z Bítova před zatopením. Pamětníci zamáčkli slzu v oku, mladí se nestačili divit.

Pavel Švyhnoš, Mladý svět, 1990

↑ Horka z vyhlídky Hvězdička

↑ Cornštejn z vyhlídky Čertice

TIP NA VYCHÁZKU ZA VÝHLEDY KOLEM BÍTOVA

Z bítovské návsi se můžeme vydat na krátký okruh přes tři vyhlídková místa a zároveň si prohlédnout typickou zástavbu nového Bítova.

Ze skalní vyhlídky **Hvězdička** se otevírá pohled na celou Bítovskou zátoku – odříznutý meandr Dyje, která v dávných dobách obtékala vrch Horka, ale pak si prorazila kratší cestu. Hvězdičku proslavil místní poštovník a legendární trumpetista Vladimír Kundera. Padesát let odsud troubil večerku návštěvníkům kempu a celé zátoky, v roce 2021 předal žezlo mladšímu kolegovi Jaromíru Sobotkovi. Když se za letního večera úderem osmé ozvou shora melodie známé večerky, lidových i moderních písní a zakončí to znělka z večerníčku o Křemílkovi a Vochomůrkovi, dole u řeky pozorně poslouchá mnoho lidí, kteří pak odmění trumpetistu potleskem a volají o přídavek. V roce 2014, u příležitosti 70. narozenin Vladimíra Kundery, pojmenovali Bítovští skálu po něm.

Cesta záhumením vede kolem méně otevřeného místa s přímým výhledem na zříceninu hradu Cornštejn na opačném břehu řeky a pokračuje podél lesa až na rozcestí, kde nás dřevěná socha vlnadné čertice upozorní na odbočku k další bítovské vyhlídce pojmenované **Čertice**. Strašidelný název nese údajně díky nápadnému výklenku pod skálou, který býval oblíbeným trampským nocležištěm. Stěna výklenku začerněná od táborových ohňů a kouř z doutnajícího dřeva připomínající peklo podnítily fantazii místních dětí, a tak bylo pojmenování pro skalní vyhlídku na světě.

↑ Nezvykle nízký stav vody v Bítovské zátoce

Hrad BítoV

Na levém břehu Želetavky, nad bítovskými domy, trůní na vrcholku čtyřicet sáhů vysoké, srázné a neschůdné skály veliký hrad názvu jako obec pod ním. Podobně jako na vranovském zámku, i zde působí na diváka harmonická jednotu starého a nového. Mohutná středověká stavba se tyčí zachmuřeně nad skalním podložím a kontrastuje s lehkostí moderní architektury. Tím vyvolává v divákovi jímavý dojem historicky významného a zároveň malebně krásného hradu.

Oskar Meister, 1871

Státní hrad BítoV patří k nejvýznamnějším památkám jižní Moravy. Stejně jako hrad ve Vranově nad Dyjí náležel kdysi k soustavě obranných zeměpanských hradů chránících jižní hranici Moravy s Rakouskem.

Ovšem už v pravěku bylo Bítovsko díky svým příhodným přírodním podmínkám osídleno. Patrně nejznámější pravěkou lokalitou je tzv. Palliardiho hradisko na ostrohu nad Želetavkou,

